

СА ИНЈЕКЦИЈОМ У БРАЧНИ КРЕВЕТ

● Уролог др Александар Милошевић: Инјекције „простина“ код импотенције изазване психогеним факторима ефикасне у 90 одсто случајева

Када су пре готово деценије амерички стручњаци почели да примењују супстанцу простина за лечење крвних судова доњих екстремитета нису ни слутили да ће пронаћи један од моћних лекова за лечење импотенције.

Инјекције за секс први је са колегама убрзо после Американца код нас применио уролог др Александар Милошевић, а сада их мушкарци, који су из многих разлога морали да се „одрекну“ вођења љубави, могу од тима стручњака добити само у приватној ординацији „Полимед“.

Инјекције простина су најновије медикаментозно средство за терапију импотенције. При локалној употреби (инјекција се даје директно у полни орган) са специјалном иглом и безболно овај лек може да изазове дуготрајну употребну ерекцију, без штетних последица. Практично, мушкарац и када није расположен за љубав, када је преромен, на пример, може себи да помогне. Међутим, морам то одмах да истакнем, лек сме да се користи само уз консултацију са лекаром – прича нам уролог др Александар Милошевић.

Према речима нашег саговорника инјекције про-

стина служе како за лечење, односно, остварење основне функције – ерекције тако и за дијагностику, откривање узрока импотенције.

Искуство је показало да се код психогено узроковане импотенције овим инјекцијама успех постиже у 90 одсто случајева. Међутим, код органски условљене импотенције, зависно од изражених промена на крвним судовима пениса, терапија простином ефикасна је код готово 70 одсто пацијената – каже др Милошевић.

Инјекције су подешене за лако и безболно давање, а пацијенти се могу обучити да сами себи дају лек.

Најчешће се саветује употреба лека седам до 10 дана. Али о начину употребе одлучује тим стручњака који ради комплетну дијагностику и спроводи терапију сексуалне дисфункције. Најпре мора, да се утврде узроци импотенције, да ли су органски или психогени, па тек онда да се одреди употреба простина. Иначе, код психогене сексуалне дисфункције ерекција индукована овим вазоактивним средством може да траје и до четири сата – напомиње др Александар Милошевић.

J. Плавшић

ПРОФЕСОР НИЈЕ ЗА СПЕЦИЈАЛКУ

● Зашто Реганова администрација није дозволила научнику Фреду Вернеру да у Југославији одржи предавање о односима Исток – Запад ● Идеологија и њено разорно дејство ● Мање групе одабраних филоване су информацијама које нису биле доступне обичним људима

Полазну основу наших обавештаја да се реализацијом Фулбрајтовог програма отвара могућност за лакше и брже примењивање специјалног рата није лако доказати, јер је у оваквој научној сарадњи тешко открити чиниоце. Наиме, интелигенција из друштвених наука може се „употребити“ у постоје-

ћем друштвеном уређењу САД. „Технички“ се зато, наводно, индоктринирана може боље користити у својој средини, чак и да готово разорно делује са својим новим идеолошким убеђењима.

Ако се такви „прорачуни“ не остваре – те људе је лако одстранити из Фулбрајтове фондације, односно, чак и протерати из САД. Такав третман према корисницима Фулбрајтове фондације био је и према америчким научницима из друштвених наука.

Викове намере

У чланку који је објављен у Интернејшенел Хералд Трибууну, 19. 3. 1982. године, штампан је текст господина Чарлса Вика, иначе једног од директора Фонда, о ускраћивању права научнику Фреду Вернеру Нилу да дође у Југославију и да одржи предавање о односима Истока и Запада.

Објашњење је једноставно: господин Вик у овом листу објавио је:

„У време када је ово путовање професор Нил планирао, нова Реганова влада је једва годину стару и сва наменована ове врсте захтевала су да предавачи буду у стању да објасне у таквом кругу (у СФРЈ – прим. А. В.) нашу нову научну политику. У источној Европи, где је професор Нил требало да путује, наши јавни радници се специјализују за окупљање мањих група професионалних слушалаца којима преносе информације недоступне у њиховим контролисаним срединама. Међутим, ми налазимо услове за стварање фондова за такав општи програм, погоднији за Фулбрајт и друге академске размене, било јавне или приватне. Такве стипендије омогућују дуже боравке и мно-

СНИМИО М. МЕЛКА
Чека ли их замка с оне стране „баре“: академци испред Машинског факултета у Београду

го изворније стране искуство са америчком стипендијом, него што то може да учини предавач програма.“

Професор Нил, очигледно, није био ни спреман, ни припремљен за овакве политичке „поступке“.

Најважнији у свету

Према службеним подацима, за време преговора у Вашингтону 1983. године, америчка делегација саопштила је нашим представницима да им је Југославија међу приоритетима у културној сарадњи, а „Фулбрајтов програм“ у Југославији „најзначајнији“ у Европи.

У публикацији која је објављена поводом 20. годишнице сарадње САД и наше земље, каже се, дословно:

„Све што важи за југословенско-амерички Фулбрајтов програм који је, током времена, постао и по обиму и квалитету, је-

дан од најзначајнијих у Европи и у свету“.

У то време, „Фулбрајтов програм“ финансирале су САД у Југославији са око 90 одсто средстава, а то је довољно доказа, сматрале су наше обавештајне службе, да се испуњавају начела Американца да се „уложена инвестиција мора исплатити у интересу Америке“.

Ваља да се напомене да је Институт за међународно образовање САД понудио и 10 стипендија за израду доктората на америчким универзитетима из математике, физике и хемије, али под условима да се кандидати бирају посредством Двонационалне комисије за „Фулбрајтов програм“. Какви су то били услови, нисмо успели да сазнамо, јер су и дан дањи „службена тајна“.

А. Војводић

(Сутра: ЦРКВА У СЛУЖБИ ЗЛОЧИНА)

АЈЗЕНХАУРОВА ФОНДАЦИЈА

● Наши обавештајци су дошли до закључка да је и таква „Ајзенхаурова фондација“ била класична категорија за индоктринацију потенцијалних лидера у земљи порекла кандидата. Они су бирали одговарајуће људе, па један наш предлог из тадашње СР Црне Горе није прошао!

По начелима ове фондације требало би да се кандидату „омогући, кроз упознавање разних делова и делатности у САД, да развије разумевање према овој земљи, тако да може, у сопственој, да тумачи циљеве и акције САД“.

Наша обавештајна служба тада је сматрала да, према расположивим подацима, многи кандидати са списка овог програма „нису били на линији нашег самоуправног социјализма и политике нествораности“!

Они, такође, наводе да је америчка страна инсистирала да се сви корисници „Ајзенхаурове фондације“ врате у земљу, јер би тако „индоктринирани“ могли боље да обаве посао у области друштвено-политичких наука. Имена ових људи, наравно, нису саопштена јавности, јер сви они свакако нису били шпјијунски и нису радили против интереса СФРЈ.

Што не желите да ваш партнер чини вама, не чините ни ви њему: Јефто Молдованов

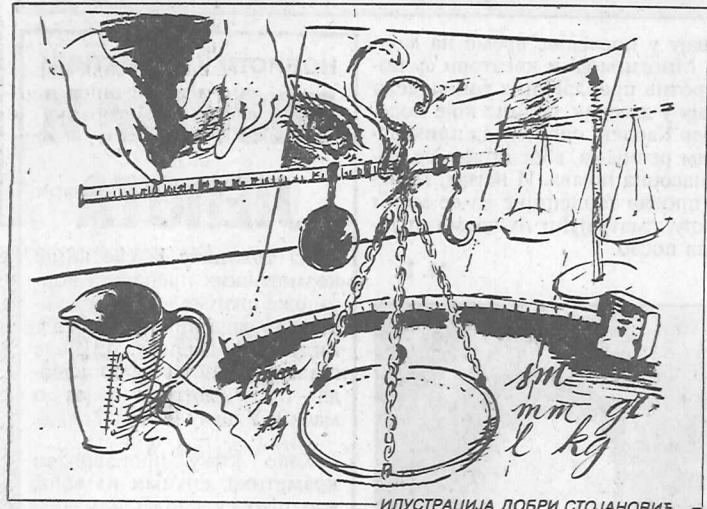
ЗНАЊЕ И ТАЛЕНАТ

– Иако су карте реквизит брица – ова игра није коцка. Фактори коцке су новац, хазард и срећа, а брица само знање, интелигенција и таленат.

Бриц је игра која одвицава људе од препотентности и негативне индивидуалности, а навикава их на поштовање и правилну концепцију игре – каже Јефто Молдованов, доајен југословенског брица.

ЗАКОНСКЕ МЕРНЕ ЈЕДИНИЦЕ У ЈУГОСЛАВИЈИ „МЕТРЕЊЕ“ ПО ЋЕФУ

● Ретко према закону ● Мешање ћирилице и латинице ● Прошло 120 година од потписивања Метарске конвенције

ИЛУСТРАЦИЈА ДОБРИ СТОЈАНОВИЋ

Употреба незаконских мерних јединица и махом неправилно писање законских мерних јединица одомаћили су се код нас. Иако је новим Законом о мерним јединицама и мерилима и Међународним речником метрологије (наука о мерењу) строго прописано које се јединице користе и како се пи-

писани – каже др Добривоје Прокић, научни саветник. – Осим употребе незаконских мерних јединица, ту је и мешање ћирилице и латинице при навођењу законских јединица. А закон је ту врло прецизан.

Према речима нашег саговорника, свака мерна јединица има назив и ознаку (скраћеницу на-

НЕЗАКОНСКЕ МЕРНЕ ЈЕДИНИЦЕ

Најчешће незаконске мерне јединице, које се јављају код нас, иако су забрањене, јесу: калорија (cal), коњска снага (KS), барел (US)... За прерачунавање незаконских у одговарајуће законске јединице користе се следеће релације: cal=4,1868 J, KS=0,735499 kw, барел (US)= 158,988 L.

зу, у нашој штампи влада прави шарениш.
Пре 120 година, 20. маја 1875, у Паризу је 17 држава потписало Метарску конвенцију. Само четири године касније њима се придружила и Кнежевина Србија, а преко ње и бивша Југославија. Но, без обзира на традицију и законе, ми и даље „метримо“ према личном нахођењу.
– Мерне јединице морају да се употребљавају под називима и ознакама који су законом про-

зиви). На пример: милиметар (mm), грам (g), литар (l). Приликом писања назив (литар, грам...) може да се пише било ћирилицом, било латиницом, али ознака (l, g...) мора искључиво да се пише латиницом. Да би се у ћириличним текстовима избегло писање латиницом онда уместо ознака (mm, g...), које морају да се пишу латиницом, могу да се користе називи (милиметар, грам...) који могу да се пишу и ћирилицом. О. Р.

СУСРЕТИ

СА ЈЕФТОМ МОЛДОВАНОВИМ, ЈЕДНИМ ОД НАЈСТАРИЈИХ ИГРАЧА БРИЦА

БРИЦ НИЈЕ КОЦКА

● Људски век је кратак да би се све комбинације сагледале – каже чика Јефто, који већ шест деценија наступа на турнирима широм света

Међу најстарије играче брица спада, свакако, Јефто Молдованов из Београда који је напунио деведесет година. Активни играч брица био је пуних шест деценија, освајајући у земљи и свету разне награде и признања.

За овог врсног играча и етичара везана је чувена мисао о брицу коју је чика Јефто изрекао једном приликом:

„Бриц је игра картама у којој људски век није довољно добље да исцрпи све комбинације које могу настати у игри. Бриц „оштри интелигенцију“ и та особина представља велику потенцијалну снагу за сваки успех у животу.“

● Поводом изласка прве Југословенске ревије за бриц, као и поновног оживљавања бриц-клубова у Београду, покушаћемо да своцирамо услове на време пре рата, када је бриц била игра и забава стотина хиљада људи. Пре свега, бриц је била игра за богатије и интелигентније људе. После рата, готово све до 1966. године, била је у извесном смислу речи забрањена игра. После те године у Београду и осталим градовима бивше Југославије (пре свега у

Хрватској и Словенији) почели су да оживљавају бриц-клубови и турнири на којима су била организована многобројна такмичења – каже Молдованов.

Протеклих неколико година у Београду је отворено седам бриц-клубова, који за чика-Јефто представљају посебну радост. Иако у поодмаклим годинама, он обилази клубове, посећује турнире. Често има обичај да каже:

„Бриц је одраз културе и нивоа цивилизације једне земље. Где нема брица благостање и друштвени стандард нису на високом нивоу.“

– Бриц се у Београду – сећа се чика Јефто – почео играти после Првог светског рата, а донели су га наши студенти који су се после завршених студија вратили у домовину. Од првих играча брица сећамо се: Коча Поповића, Јаше Бајлонија, Ервина Ловрића, Гише Благојевића, професора Вероњца и Бране Мирковића.

● Бриц су прихватиле и играле жене, као што су, рецимо: Вера Поповић-Полићевић, сестре Милица и Мара Бајлони, Љубица Николајевић, госпоња Спиридоновић, Софија Ловрић,

Борка Видић, Вера Милошевић и Ерна Бајлони.

Бриц који се тада играо био је „платфон-бриц“ и упражњавао се у хотелу „Српски краљ“ и по приватним кућама. После 1926. почео је да се игра „роберт-бриц“, који је изазвао велико интересовање играча, па је основан и Београдски бриц-клуб (радио је све до почетка Другог светског рата).

– Међутим, после рата – прича чика Јефто – бриц је био погрешно тумачен и представљен као коцка, као и све друге хазардне игре картама. Сва наша уверавања да бриц није коцка, већ игра, нису дала резултате. Тада смо се састајали по кућама где смо организовали тимска такмичења.

● У својој каријери Јефто Молдованов учествовао је на многим турнирима широм света. Освојио је награду „Златни тас“ у Аустралији, где је учествовао више од 160 парова из Европe.

Чика Јефто се увек у игри придржавао својих етичких норми и правила која су, свакако, утицала на његов успех у игри.

Н. Ковачевић